

VESZPRÉMI SZILVESZTER

Felek

Abban egyeztünk meg,
hogy egy következő életben
majd ide költözünk a piac mellé,
és minden reggelt
frissen facsart gyümölcslével kezdünk,
és hasonló árnyalatú pólókat fogunk hordani,
hogy messziről lássák,
én készítem a reggeli dzsúszot,
te pedig a kenyérpírítóba dobod a szeletelt veknit,
és megfordítod a tükörtojást.

Abban egyeztünk meg,
hogy egy következő életben
majd reggeli közben
nem hallgatunk rádiót,
mert mindkettőnket idegesít
a reggeli dugó,
a benzinár-emelkedés
és a legújabb slágertucat,
és nem hallanánk semmit
a szagelszívó zúgásától.

Abban egyeztünk meg,
hogy egy következő életben
nem szorongunk,
amikor visszautasítjuk a lakást,
mert túl közel van a körút,
a piachoz pedig kétszer kell átszállni trolival,
és rendes bicikliút sincs kiépítve.

Abban egyeztünk meg,
hogy egy következő életben
nem engedünk a megegyezéseinkből,
és lepapíroztuk közjegyző előtt

még ebben az életben,
aztán vitatkoztunk néha,
összetörtünk néhány kávésbögrét,
lemostuk a falról a kávényomokat,
és megvigasztalódtunk a tudatban,
hogy lehet majd ezt sokkal jobban is.

Zúgás

A reggeli kávéját keserűn issza,
nekem elég az illata is,
hogy megértsem a napfelkelte és
a már régóta járó villamos zajának
otthonunkba törő pacsirtaénekét:
indulnunk kell,
felszállni a villamosra,
utazni, amerre a kötött pálya visz,
és a célállomás előtt
eggyé válni a mindennapokkal,
míg csak egy legparányibb vágy marad
a keleti tájolású lakás után,
ahol kávéfőzés közben
szemünkbe süt a nap
a kínais műanyag függönyön keresztül,
és rossz a hangszigetelés,
így biztosan áthallatszik,
hogy a szomszéd a szabadnapját
porszívózással tölti.

Kátai utca

Ha egyszer meg kell öljenek,
a Kátai utcában tegyék.
A két főút közötti,
mégis csendes környéken,
ahol magasak a telek- és ingatlanárak.

Egy újépitésű minimalista ház előtt,
ahol a padlótól a plafonig érnek az ablakok,
és a fém meleg földszínekkel keveredik,
hogy a garázsfelhajtón,
egy nem hivalkodó, de drága német autó
tolasson majd át kihűlt testemen,
mielőtt az újabb munkanapjára indul,
és hogy a rendőrség eltussolja majd az ügyet
a környéken élők nyugalmaára való tekintettel.

Lakóváltás

Úgy képzelem, hogy azért fűzöld a fal,
mert az előttünk itt élt idős hölgy
égbék otthonkában érezte magát
igazán boldognak.
Azt játszotta, hogy ő egy pehelyfelhő,
és a végtelen égen lebegés
minden mozdulata,
így megfeledezett a reumáról,
és mindarról, amit megbánt az életében.

Nekünk most
hozzá kell igazítanunk
a bolhapiacra vásárolt vázákat,
a rongyszőnyeget,
az ajándékba kapott norvégmintás képkeretet,
meg a négy doboznyi lomot,
amit az évek során összegyűjtöttünk,
és kipakolva egy egész életnek tűnik.
Majd, ha egyszer újra festenénk,
az egészséget előről kellene kezdeni.